

statistiske billede af de sager, som de skatte- eller afgiftspligtige hæver, bliver mere retvisende.

Til stk. 2

Forslaget går ud på, at beregningen af omkostningsgodtgørelsen ikke skal reduceres med andre godtgjorte udgifter end eventuelle tilkendte sagsomkostninger og offentlig retshjælp, jf. *nr. 1* og *nr. 2*. Dette har sammenhæng med forslaget under § 2 om muligheden for, at tredjemand kan yde et skattefrit tilskud til den godtgørelsesberettigede. Der henvises herom til bemærkningerne til denne bestemmelse. Indholdet af bestemmelsen i *nr. 3*, hvorefter de godtgørelsesberettigede udgifter reduceres med afgiftstilsvar, der kan fradrages som indgående moms, er uændret i forhold til de gældende regler.

Angående *nr. 2* reduceres grundlaget for beregningen af omkostningsgodtgørelsen som nævnt med offentlig retshjælp.

Efter retsplejelovens § 128, stk. 1-4, har den skatte- eller afgiftspligtige mulighed for at opnå offentlig retshjælp i form af tilskud til dækning af en del af en advokatregning for navnlig rådgivning og udfærdigelse af enkelte skriftlige henvendelser af sædvanlig art, f.eks. en ansøgning om fri proces og processkrifter i retssager.

Det fremgår af bekendtgørelse nr. 1039 af 16. december 1999 om offentlig retshjælp ved advokater, at der ydes retshjælp til personer, som opfylder de samme økonomiske betingelser som for at få fri proces.

Efter bekendtgørelsens § 7, stk. 1, kan der gives *almindelig retshjælp* for et advokatvederlag af indtil 800 kr. inkl. moms. Heraf betaler staten 75 pct., og den retshjælpssøgende betaler resten. Der kan desuden gives *udvidet retshjælp* for et yderligere vederlag på indtil 1.830 kr. inkl. moms. Heraf betaler staten og den retshjælpssøgende hver halvdelen, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 2. Hvis retshjælpen gives i forbindelse med en ansøgning om fri proces, betaler staten hele vederlaget.

Offentlig retshjælp omfatter ikke sager, der verserer for offentlige myndigheder, hvor det må antages, at vejledning og bistand i fornødent omfang gives af myndigheden. Derimod gives der hjælp til at klage over disse myndigheders afgørelser. Hjælpen ydes i den forbindelse alene til at udarbejde en klageskrivelse til skatte- og afgiftsmyndigheden.

Til § 33 D

Til stk. 1

Bestemmelsen i *nr. 1* svarer - hvad angår afgrænsningen af godtgørelsesberettigede sagstyper - til den

gældende bestemmelse i § 33 A, stk. 1. Dog er klager over forskudsregistreringen og klager over ejendomsvurderingen efter den gældende bestemmelse i § 33 A, stk. 1, ikke tilskudsberettigede i dag. Disse sager foreslås imidlertid gjort godtgørelsesberettigede.

Efter de gældende regler gives der tilskud til følgende klagesager:

- klagesager om skatteansættelser, herunder om skatteforbehold
- klager over afslag på genoptagelse af skatteansættelser, som efter gældende regler kan påklages til skatteankenævnene og Landsskatteretten
- klagesager til Landsskatteretten vedr. moms og afgifter
- klagesager til Landsskatteretten om fastsættelsen af toldbeløb
- klagesager til Landsskatteretten om indeholdelsespligt
- klagesager til Landsskatteretten om bindende forhåndsbesked, og
- klagesager til Landsskatteretten over afslag på skattefri aktieombytning og skattefri fusion, spaltning og tilførsel af aktiver.

Som nævnt udvides disse sagstyper efter forslaget med klagesager over forskudsregistreringen og klagesager over ejendomsvurderingen til Landsskatteretten.

For så vidt angår klager over *forskudsregistreringen* efter kildeskattelovens § 55 B er disse omfattet af forslaget som en godtgørelsesberettiget sagstype, fordi en klage over forskudsregistreringen efter Omkostningsdækningsudvalgets opfattelse i nogle tilfælde kan foregribe den ligningsmæssige behandling af et spørgsmål, ligesom der kan være tale om stor likviditetsmæssig belastning af den skattepligtige, såfremt dennes forskudsopgørelse ikke godkendes.

Der kan derfor i disse sager være behov for at antage sagkyndig bistand, hvilket er baggrunden for forslaget.

Hvad angår klager over *ejendomsvurderingen* til Landsskatteretten er disse sager medtaget i forslaget for at opnå en klargøring af retstilstanden. Efter den gældende skattestyrelseslovs § 33 A, stk. 1, 2. pkt., kan der ikke ydes tilskud vedrørende afgørelser om vurdering af fast ejendom. Omvendt følger det af vurderingslovens § 46, stk. 2, at skattestyrelseslovens kapitel 3 A om omkostningsdækning finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten. Først for nylig har der været behov for at tage stilling til denne regelkonflikt, og omkostningsdækningsordningen er herefter blevet administreret i overensstemmelse med bestemmelsen i vurderingsloven. Antallet af klagesager ved Lands-